

SONIA FERNÁNDEZ-VIDAL

UȘA CU TREI ÎNCUIETORI

2. CALEA CELOR PATRU FORȚE

Roman pentru înțelegerea științei din secolul XXI

Traducere din limba spaniolă
de Silvia-Alexandra Ștefan

POLIROM
2021

CUPRINS

O nouă enigmă.....	7
Casa cu Trei Încuietori.....	13
O grămadă de rufe murdare.....	21
Parcul de distracții atomic.....	29
Salturi cuantice.....	37
Taverna Braket.....	47
Granițele cuantice.....	57
Decoerența.....	65
Forța fie cu tine.....	77
Univers de buzunar.....	85
Marea recepție.....	93
Trenul pe unde.....	103
Cazinoul lui Heisenberg.....	113
Hoții cu mănuși albe.....	123
Rovi-Ra.....	131
Șocul cosmic.....	145
Focuri rătăcitoare.....	153
Ultima enigmă.....	163
„Little boy”.....	171

Acolo unde mințile slabe nu pot pătrunde	185
Patru litri	199
Țesătura cosmosului	209
Portalul negru	217
Lupta	229
Decoerența	239
Shambla	249
Sărutul dintre două lumi	255
<i>Dicționar pentru elevi silitori</i>	265
<i>Mulțumiri</i>	289

Conversația le fu întreruptă când un elf îmbrăcat în crupier intră în sală strigând:

— E RAZIE! AGENȚII
DE LA CIC SUNT AICI!

Anunțul stârni multă agitație. Elfii care jucau la mese înșfăcăra cu repeziciune pungile cu monede și o zbughiră ca din pușcă spre ieșire.

În mijlocul aceluia haos, apărură doi elfi la costum și cravată, care se așezară de-a stânga și de-a dreapta gemenilor EPR, luându-i pe fiecare de câte un braț.

— Sunteți arestat pentru escrocherie cuantică! îi spuse agentul în timp ce-i arăta insigna CIC.

Eldwen rămăsese paralizat de groază, dar, din fericire, Quiona reacționează rapid. Profitând de nebunia generală, smulse pălăria unui elf care fugea și i-o puse lui Niko pe cap. Apoi luă un frac din cuier și i-l aruncă lui Eldwen ca să-și acopere tricoul, iar ea-și ascunse părul sub un batic.

— Nu trebuie să ne recunoască, altfel ne arestează! le spuse zâna, împingându-i într-un colț. Hai să ne ascundem aici.

Cei trei se agățară de bar, de unde puteau vedea ce se întâmplă în salonul de pariuri clandestine.

Unul dintre agenții de la CIC îi puneu cătușele gemenului EPR, în timp ce altul îi găsisse un dispozitiv de comunicare ascuns în ureche.

— Deci prin microfonul ăsta îți transmitea informația frățiorul tău, așa-i?

— Nu știu la ce vă referiți, domnule agent, spuse tânărul cu o față nevinovată.

— Cu mine nu-ți merg joculețele, derbedeule. L-am prins pe fratele tău.

Prin ușa acoperită cu catifea apărură chiar atunci doi agenți cu un tânăr identic cu cel tocmai arestat.

Pe Niko îl trecu un fior când auzi în spatele lui o voce senzuală:

— Agenții de la CIC sunt niște fraieri, spuse Sira, care se ascunsese după tejgheaua barului la fel ca ei. Nu e așa de simplu să-i prinzi pe hoții ăștia cu mănuși albe. Sunt spaima cazinourilor cuantice!

După ce spuse asta, îi făcu cu ochiul lui Niko și apăsă pe un buton ascuns sub tejghea, deschizând o ușiță care dădea în stradă.

— Ne vedem în curând, frumosule, îi zise înainte să dispară.

Într-o altă scenă de confuzie și panică, Niko văzu din spatele tejghelei că cei doi gemeni reușiseră să scape din cătușe și o luaseră la fugă, urmăriți de agenții de la CIC.

Înainte să treacă de ușa acoperită cu catifea, cei doi frați se întoarseră mândri și, cu aroganța tipică hoșilor cu mănuși albe, strigară către public:

— Până când Decoerența ne va despărți!

Ca efect de final, aruncară în aer monedele „înlănțuite” pe care le foloseau pentru șmecheria lor, iar ele începură să se multiplice, generând un haos și mai mare.

Elfii care alergau speriați se opreau să adune monedele de pe jos, blocând astfel trecerea agenților de la CIC.

Profitând de aglomerație, gemenii dispărură.

— Nu-i mai văd..., le șopti Eldwen prietenilor lui, scoțând periculos de mult capul de sub tejgheaua care-i ascundea.

— Nu e nevoie să te uiți prea departe, îi răspunse zâna, trăgându-l în jos. Sunt aici!

— Dar văd că tejgheluța asta e foarte solicitată, spuse unul dintre gemeni cu veselie. Acum trebuie doar să găsim o cale de a ieși de-aici.

— Asta va fi cam greu, frățioare, adăugă celălalt gemen. Ușa de la intrare e plină de agenți.

— Mai e și ieșirea secretă, îi întrerupse Niko și apăsă pe butonul pe care îl folosisese Sira și pe care doar el îl văzuse.

Ușița de ieșire se deschise, invitându-i să-și ia tălpășița.

— Pe toate quarcurile, băiete! Ar trebui să ne mărim echipa la trei, ești un geniu al escapismului, spuse unul dintre gemeni în timp ce o ștergea pe ușiță.

— Să-i urmărim îndeaproape, să nu-i pierdem din priviri! îi îndemnă Quiona pe prietenii ei, împingându-i în urma fraților spre ieșire. Ați auzit ce-au strigat înainte, da? Trebuie să știe ceva despre ceea ce se întâmplă cu Decoerența.

Odată ajunși afară, la adăpost de razia dinăuntru
cazinoului, gemenii EPR se apropiară de Niko.

— Mulțumim că ne-ai ajutat să scăpăm, prietene. De
data asta era destul de greu, așa că-ți rămânem datori, îi
spuse unul dintre cei doi EPR întinzându-i mâna.

— Prietenii mei și cu mine tocmai vă căutam, răs-
punse Niko, incluzându-i în conversație și pe zână și pe
Eldwen.

— Păi asta-i Quiona! exclamă celălalt frate, arun-
cându-se să o sărute pe obraji. Așa deghizată nici că te
recunoșteam. Dar ești la fel de frumoasă ca de obicei.

Brusc, lui Niko nu-i mai plăceau așa de tare persona-
jele alea, dintre care unul întrebă:

— CU CE VĂ
PUTEM AJUTA?

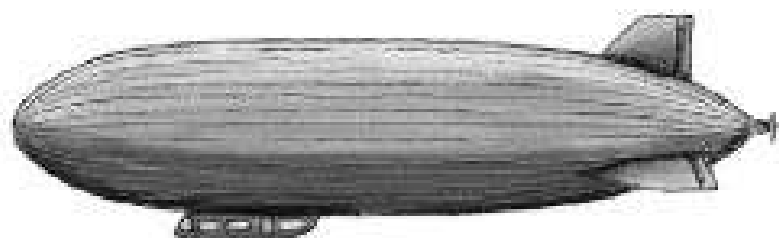
— TREBUIE S-O GĂSIM
PE ROVI-RA,

le răspunse Niko fără ocolișuri.

— Nu e ușor să ajungi la ea, mulți au încercat fără
succes.

— Ei, hai să fim serioși! Știu că voi ați ajuns la ea
chiar de mai multe ori. Și trebuie să știți câte ceva și
despre ceea ce se întâmplă... Dacă nu, atunci care-a fost
faza cu „până când Decoerența ne va despărți“?

— Mai ești și deșteaptă, nu doar frumoasă, adăugă
cu insolență unul dintre gemeni.

— Dacă e să ne-ajutați, spuneți-ne odată, nu ne mai faceți să pierdem timpul, se plânse Niko, care deja își cam pierdea răbdarea.

— Sigur că da, spuse împăciuitor geamănul, dar Rovi-Ra nu locuiește într-un loc normal. Acolo nu se poate ajunge orișicum. Veți avea nevoie de asta ca să puteți merge.

Geamănul EPR se apropie de zidul străduței. Făcu o mișcare aparent stranie, ca și cum ar fi dat la o parte o cortină invizibilă, și, spre surprinderea lui Niko și a prietenilor săi, descoperi un zepelin superb ancorat de zid. Gondola era din lemn sculptat, iar globul era colorat în nuanțe țipătoare de violet. Părea imposibil să fi avut parcată acea mașinărie pe o străduță, fără ca nimeni să-și dea seama.

Eldwen, care păstrase cu prudență distanța, nu se putu abține să exclame:

— Atomic! Modelul ăsta e clasic. Motorul funcționează cu materie întunecată. Ce am eu acum în fața ochilor e un model Zwicky din 1933?

— Ar fi mai bine să nu mai pierdem vremea cu nimicuri, îi grăbi Quiona. Agenții CIC încă ne pot găsi!

— Rovi-Ra trăiește pe insula Atlas, pe care oamenii o numesc Atlantida, spuse unul dintre gemeni. Nici măcar Quiona nu se poate teleporta până acolo, pentru că insula se află sub protecție strictă. Numai cu materie întunecată

se poate ajunge la ea, asta e ceea ce nu știe nimeni. Cu zepelinul e ușor, fiind unul dintre puținele mijloace de transport care funcționează cu acest gen de materie. Hărțile de navigație sunt la timonă, îți vor arăta cum să ajungi la ea. N-ai cum să te rătăcești. Știi să-l conduci?

Ultima întrebare i-o puse lui Eldwen, care dădu din cap, entuziasmat de ideea de-a conduce acel artefact.

— Mult noroc, prieteni! își luară la revedere gemenii. Știm de la bătrână că ceva groaznic se întâmplă cu Decorena. Nu mai e timp de pierdut, universul vă așteaptă!

— Mulțumim pentru ajutor, spuse Niko, dând mâna cu fiecare. Vă vom înapoia zepelinul, pe cuvânt de onoare.

Prietenii lui le mulțumiră și ei gemenilor, iar Eldwen deschise cu emoție portița gondolei aceluia aparat zburător. De cum se instalară la panoul de comandă, porniră în zbor spre Atlantida, în căutarea înțeleptei Rovi-Ra.

|||||

**„Cine pleacă într-o călătorie
nu mai este același când
se întoarce”,**

|||||

spunea un scriitor nord-american. Orice le-ar fi rezervat acea aventură, Niko era sigur că, dacă reușeau s-o ducă la bun sfârșit, viața lui avea să se schimbe pentru totdeauna.